

nr. 1, nævnte omkostningsstigninger, — det vil i realiteten sige udgiftsstigninger til dieselolie og forsikringsydelse, men især *ikke* for arbejds løn.

Det har utvivlsomt ikke været hensigten at behandle den koncessionerede fragtmandskørsel på anden måde end almindelig vognmandskørsel, hvilket man foreslår klart præciseret i loven. Dette kan formentlig ske ved, at man til § 6, stk. 3, føjer en bestemmelse af følgende ordlyd:

„For så vidt angår transportydelse, hvis prisforhold i henhold til særlig hjemmel bestemmes eller godkendes af det offentlige, gælder tilsvarende regler som fastlagt i § 6, stk. 1 og 2, idet vedkommende myndighed dog ikke kan godkende forhøjelser, forinden den fra monopoltilsynet har indhentet en udtalelse med en vurdering af forhøjelsen.“

P. L. V.

J. Grundelach.

Til folketingsudvalget vedrørende forslag til lov om priser og avancer.

Ad § 15, stk. 3.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der sigtes mod en permanent lovgivning, der først skal tages op til revision i folketingsåret 1972-73.

Såfremt loven gennemføres, skal man under hensyn til lovens vidtrækkende og restriktive karakter og under hensyn til den omfattende kritik, der er fremkommet mod lovforslaget, henstille, at det bestemmes, at loven skal tages op til revision senest 1 år efter dens vedtagelse.

Da vognmandserhvervet ikke har haft mulighed for at skaffe sig kompensation for de omkostningsstigninger, der er sket i perioden 22. september 1970-28. februar 1971 eller for de pr. 1. marts 1971 stedfundne lønstigninger, skal man henstille, at behandlingen af lovforslaget fremmes mest muligt.